

Psykiatri og språk

PUBLISERT 5. oktober 2014

Språk og avstand: Jeg sa at psykologene nå skriver på samme måte som psykiaterne. Hva er skjedd?

Siri Erika Gullestad i Psykologtidsskriftets augustutgave

Distansert journal: Det er en generell bekymring, også blant psykiatere, over at vi mister viktig informasjon om pasienten i dagens knappe og distanserte journalform. Men her blander Gullestad inn profesjonskamp i en ellers interessant tematikk. Videre betrakter Gullestad psykologien som noe helt nytt og nærmest løsrevet fra psykiatrien.

Kristen Lie Ramm i Morgenbladet, 22. august

Behandlingsrelevant: Innlevelse og respekt for pasienten som subjekt foregår parallelt med en diagnostisk prosess. Det er en faglig utfordring å utvikle bedre modeller, som fanger den enkelte pasients dynamikk og struktur, og som derved gir informasjon som er relevant for psykologisk behandling. La oss gå sammen om den humanistiske revolusjonen!

Siri Erika Gullestad i Morgenbladet, 29. august

Språk som når frem: – Jeg var veldig i tvil om jeg skulle ta med de scenene med psykiateren. Det vanlige utgangspunktet for en forfatter i den situasjonen, når en begynner å skrive om sånne terapitimer, ville jo være å gjøre det som en kritikk av psykiatrien. Men i dette tilfellet prøver jeg å vise at det kan fungere også. Psykiateren utfordrer ham til å vise en større tillit til språket, til samtalen, at det går an å nå fram til folk i samtalen. At samtalen kan føre noe godt med seg, hvis man bare snakker åpent, ærlig og oppmerksomt.

Carl Frode Tiller om sin bok «Innsirkling 3» i Ny Tid, 3. September

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 51, nummer 10, 2014, side 857